

petera nesreča, ki je gospodarja tisti dan zadela, v čigar hiši je oginjal vstal: prva nesreča je bila, da mu je žena tisti dan všla, druga, da mu je vso njegovo gotovino 300 fl. odnesla; tretja, da domú gredé iz sodnice, kamor je šel ženo tožit, je po stopnjicah padel in se tako na glavo pobil, da so ga mogli v bolnišnico nesti; četrta, da, ko se komaj v bolnišnici spet enmalo zavé, sliši da njegova hiša gorí; peta, da žandarji, ki so pomagali njegovo pohištje ognju oteti, so našli v hiši 100 fl. Košutovih bankovcev, zavolj katerih, ker so oestro prepovedani, je mogel berž ko je okreval, brez žene, brez denara, brez hiše, brez Košutovih bankovcev in še s pobito glavo v Temešvar k vojni sodbi iti in za skrivanje prepovedanih bankovcev kazni pričakovati.

Od sv. Štefana v Rožni dolini na Štaj. Sila veliko so tu posestniki sadunosniga drevja spokupili in redoma zasadili; veselje je zares to viditi, ker bo jabelnice sčasoma dovelj; ali bi pa vendar ne kazalo še boljše, ako bi sadjorejci zasadili raji več žlahniga sadja, ki bi še večji hasek donašalo, ker se da za mnogoverstne potrebe porabiti in v denar spraviti. Tako je tudi s terto. Tukajšnji vinorejci imajo večidel malo modro grojzdje „Meiserl“ ga imenujejo. Terta je v obče vsako letopolna, samo napčno ravnanje je vzrok, da boljga vina ne pridelajo; tersje raste jako visoko; namesto rozeg ob času odrezati, še zasadijo fižola, buč, koruze, tako, da dobí cela terta podobo germovja, zato pa tudi malokterikrat grojzdje dozori, ker ga sončni žar doseči nemore; kopajo vedno trikrat. Zvun tega pa še je ta napčnost, da tergatev pričnejo prezgodaj; se vé, da nezrela jagoda ne more dati žlahnih kapljice. Vse to bi se dalo zboljšati, ker izgovori, ki se o tem čujejo, nimajo prave veljave. F. Jančar.

Xp. Iz Ormoža na Štaj. 8. dan t. m. je bil za našo okrajno žalosten dan: nemila smert je pokosila življenje dvéh verlih mladenčev — iskrenih rodoljubov, in vsekala globoke rane starišem in celi rodovini, prijatelom in znancem, in domovini naši. Umerla sta namreč na pljučni sušici Karl Seifried iz Ormoža, 26 let star, po doveršenim bogoslovstvu sedaj pravoslovec, ljubeznjivost sama in pribežališče ubozih, in Miha Golob iz Mihalove blizu Ormoža, 22 let star, bogoslovec 2. leta v Gradcu, vés plameneč za blagor domovine svoje in omiko svojega slovenskega naroda. Gorke solze se nam vtrinjajo na gomili preljubih umerlih in milo zdihnemo s pesnikom našim:

— — — Kaj znancov je zasula že lopata!

Naj jima je zemljica lahka!

Vreme je pri nas čuda lepo, zato cvetó pomladanske cvetice in zorijo jagode; živina hodi na pašo, kmetje orjejo prahe, vinorejci grubajo pridno in prerokujejo, ako bi vreme tako dalje terpelo, bo za vino 34. leto. Naše vina so kerčmarji iz zgornjega Štajarja in Koroškega tako čisto pokupili, da v Lutomerskih gorícah bi se ga — razun pri vinskih tergovcih — teško kaj dobilo, ako bi se za štertínjak tudi po 100 rajnšev in še čez plačalo. Za Lutomerske vina je vedno več kupca; naj bi se tudi vinoreja še na višji stopnjo povzdignila! Pa bila je tudi potreba velika, da je letušnja letina saj nekoliko boljši od srednje, scer bi se bili mogli kmetje zlo zadolžiti, drugač bi ne bili v stanu mnogoverstnih plačil odrajtati. Krompir jim veliko skerb dela; čeravno je bil spervega popolnoma zdrav viditi, gnjije v hramih tako, da se nekteri bojijo za séme. O zadevi tiste kužne kobilje bolezni (francozov), ktere sim v nekem dopisu omenil, da iz začetka se ni kazala nevarna, moram povedati, da je že več kobil za njo poginilo, čeravno so

bile po predpisu ozdravljane; tako se začne živina sušiti, da na zadnje je ni družega kot kost in koža.

Z začetkom tega šolskega leta je bilo po naukazu sl. Graškega škofijstva zapovedano, da se ima „abecednik“, „malo berilo za prvošolce“ in „nemška slovnica za slovenske šole“ v ljudske šole vpeljati. Kako se je ti naukaz v naših ljudskih šolah dopolnil, bom že povedal.

Novičar iz mnogih krajev.

17. dan t. m. je došel presvitli cesar Franc Jožef I. v Berolin, kjer so ga tolikanj bolj slovesno sprejeli, ker je to pervikrat, da pride austrijski cesar v poglavno mesto Pruskega kraljestva; rajni cesar Jožef II. je scer v letu 1768 kralja Friderika II. v taboru pri Neisu obiskal, pa je prišel le pod imenom grofa Falkensteinskiga in ne v Berolin. Sploh je mnenje, da prihod cesarja v Berolin je znamje prihodnje edinosti med austrijsko in prusko vlado, ktero dosihmal še ovirajo colne zadeve. — Te dni ste prišle spet dvé novi postavi, ktere, razun vojne granice, ste veljavni za celo cesarstvo; ena zadeva osnovo družtev, druga kramarstvo po hišah (hausiranje). Važniši določila družtvine postave so: k napravi vsake družbe je treba vradnijnega privoljenja; družbe, ki se pečajo z rečmi, ki spadajo v postavodajavstvo in javno oskerbstvo, so prepovedane; po važnosti družbe jih dovoli ali le cesar sam, ali ministerstvo, ali deželno poglavarstvo; tudi že obstoječe družbe zadeva ta nova postava. — Od kramarstva po hišah bomo drugopot več povedali. — Ministerstvo denarstva je naznanilo: stan cesarskih bankovcev mesca oktobra in novembra, iz kteriga se razvidi, da jih je bilo mesca novembra 2 mil. in 84.699 fl. manj med ljudstvom kot mesca oktobra. — Ministerstvo podúka je dovolilo, da se v Peštu smé za kmetovavce živinozdravnišk nauk razlagati, ker se zares vedno očitniši kaže, da so kmetovavcu nektore živinozdravniške vednosti potreba. — V Švajci cvetè rež na nekterih njivah. — Cesar Napoleon ni nič kaj vesel, ker vidi, da ne gré vse po njegovi volji; pa tudi drugod vse ne dopade, kar se v novim cesarstvu godí; strica njegoviga Jeronima, ki je nekđaj kralj Vestfalenski bil, kličejo spet „kralja“; stric Murat se ozira preveč na Napolitansko; stričnik Napoleon Bonaparte gré za kraljanamestnika v Algier; nek prevelik prijatelj cesarstva je izdal bukve pod imenom „meje Francoskiga“, v kterih Francoskimu prilastuje Rajnove dežele, Belgio in Savojo! Karnot, eden izmed glavarjev ljudovladne stranke, je bil k cesarju v pomén poklican itd. Vse to se svetu čudno zdi. Dosihmal austrijska, pruska in ruska vlada še Napoleona niso očitno za cesarja spoznale, kar se pa vsak dan pričakuje, tode pod pogodbami. — Ker državni zbor v Londonu ni poterdil ministerskiga davkovskiga predloga (286 glasov je bilo za predlog, 305 pa zoper), so po telegrafnim naznanilu odstopili vsi od vladne oblasti.

Povabilo

k pristopu v državno gojzdnarsko družbo austrijskega cesarstva.

8. maja se je na Dunaji osnovala imenovana družba (österr. Reichsforstverein), ktere predsednik je vladajoči knez Schwarzenberg, njega namestnik pa gojzdnarski svetovavec Grabner; vodstvo povabi vse posestnike gojzdov in prijatelje tega kmetijskiga oddelka: naj stopijo v to družbo, ktere namen je povzdiga gojzdne reje. Kdor hoče ud te družbe biti, naj se naznani imenovanemu društvu na Dunaj in pošlje 2 fl., ki sta nar manjši letno odrajtivilo.

Odbor kmet. družbe v Ljubljani.